

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Nicolai Hieronymi Gvndlingii J. C. Ivs Naturæ ac Gentivm

Gundling, Nicolaus Hieronymus

Halæ Magdebvrgicæ, 1736

Dedicatio.

urn:nbn:de:gbv:45:1-208

quo die mihi de
fama cognitus es,
DOMINE, inie-
cta mihi est cupi-
ditas ad te salu-
tandum, & de-
clarandam Tibi, quibus possem
modis, obseruantiam atque affe-
ctum meum. Adeo tuum inge-
nium, tuus candor, tua animi æqui-
tas atque suauitas e longinquo lu-
cebant, vt me quodammodo ad
TE contemplandum coram &
a 3 collo-

Dedicatio.

colloquendum acriter incitarent. Cui desiderio cum parerem denique, atque indulgerem, quam acuta omnia, quam apta, quam miranda deprehendi! Vox, gestus, oratio de rebus grauissimis, sapientia in iis, quæ ad Rem-publicam pertinent, studiorum non tantum, verum etiam studiosorum amor præclarus ita me affecerunt, vt TE maxima cum reuerentia cœperim diligere. Et hic autem non tam refrigit iudicio amor, quam mansit, & auctus est, quum frater tuus, cuius mihi acerba nuper & immatura mors visa est, aditum ad TE aperiret commodiorem, & benevolentiam mihi conciliaret tuam, benevolentiam omnimelle iucundiorem. Ea dulcedine semel atque iterum pellectus nondum potui quiescere: adeo mihi profus placuit imago antiquæ & vernaculæ

culæ virtutis ; tam mirifice lepor
tuus omnes sensus capiebat, vt cum
Halæ Saxonum essem, Berolinum
cogitarem, cum litteris inuigila-
rem, Tui memoria recurreret, hoc
est, dignitas, celebritas, gloria, &
animo & consilio parata pruden-
tia. Proinde existimationem ali-
quam accipere putabam, si neces-
situdini insertus tuæ nouum fauo-
ris pignus consequerer, &, gremio
exceptus tuo, eam in benignita-
te constantiam nanciscerer, quæ
finiri, nisi tua morte, quam DEVS
auertat longe, nequeat. Ex eo
vero tempore, quanta propensio
in ore, quantum in facto erga me
studium, quam pari libra graui-
tas comitasque, quot argumenta,
quot signa optimæ, quæso, appa-
ruerunt mentis & prolixissimæ in
me voluntatis? Sane indignus tua

Dedicatio.

gratia forem, si me ex animo vereque diligi quadantenus ambigerem: quum & nostra fortuna ea videatur ac tua, vt simulandi causa non fit. De illo autem non possum non publice testari, TE, cum tota aula gratissimus sis, & in procerum REGISQVE potentissimi deliciis habearis, fecisse quoque, vt & mea Musa iisdem innotesceret, meumque in ingenuas litteras studium maximis hominibus commendaretur, a quorum benignitate affectuque fors nostra pendet. Quis enim tot laboribus animum fatigaret, aut corpus affligeret, nisi forent, qui nobis præberent adsensum, qui excitarent languentes, excitatos fouerent, & dicta denique nostra auidissimis auribus exciperent? Qui sine eius generis consideratione incredibili labore

Dedicatio.

bore in artium, licet honestissimarum, disciplinas incumbant, vti rari sunt; ita nusquam forte, nisi in diuinissimæ familiæ coetu extra hunc orbem inueniuntur. Quamobrem mecum sane perliberaliter egisti, quando in hac parte me studio fatis mea sponte flagrantem acrius inflammasti, & in illorum conspectum produxisti, quorum nomina factis egregiis testata virtus cum æternitate coniunget. Ea ratione autem TV potissimum in causa fuisti, quare me ipsum a vulgata venalium magistrorum disciplina liberatum maioribus rebus addixerim, nullique operæ parcens noua præsidia circumspexerim, quibus ad decus, ad gloriam, ad immortalia contenderem. Quod ob eam causam scribo, vt intelligas, cum Tibi me gratias agere, tum

DOI

a 5

gra-

Dedicatio.

gratulari mihi plurimum, de benevolentia singulari tua, quod me dignum putaueris, quem innumeris beneficiis cumulares, & commendatione tua ornatum in luce collocares. Vtinam domus mea, aut ciuitas, vbi spiritum traho, abesset propius ab illa, vbi TV in laude versaris, & REGI sagacissimo dilectus ambulas, & largo sinu opes sapientiae effundis, & consilii plenus commercia, arte facta, pace belloque necessaria apte disponis. Mihi crede, singulis ego diebus gratias Tibi persoluerem, nomen tuum exquisitis in hanc rem verbis celebrarem, eoque pacto & mihi satisfacerem, & publicae rei, quae vigiliis laboresque Tuos merito suspicit, ac TE florentem ingenio, honoribus, auctoritate, dexteritate praestantem sine intermissione miratur.

Quod

Dedicatio.

Quod aliqua tamen ratione vt
consequeretur, feci nunc, quo ius na-
turæ ac gentium, quod in publi-
cum emitto, Tuo inscriptum nomi-
ni exiret, ne lateret quemquam, me
laudum tuarum admiratione in-
censum statuisse aliquando, meam
in virtutibus tuis prædicandis vo-
luntatem ostendere. Nullum mi-
hi dubium hæret, quin neque TV
DOMINE, neque alii sint animum
inducturi, ac si ficta tuam grati-
am laudatione vellem colligere,
Teneo iam illam: fruor benignis-
simo favore tuo: id TV te scis, ego
sentio, ceteri vident, ad vnum
omnes, credo, intelligunt. Quid-
quid facio, ea fini a me fieri scito,
vt mei erga Te studii causa veris-
sima exponatur, TV que existimes,
me nihil maluisse, quam grati ho-
minis ex hoc facto referre elogi-
um.

um. In hoc quippe genere gloriari iuuat: hoc solo laudem meam illustriorem fieri confido: hac circumdatus in museo meo sedeo, & mortalitatem ante oculos habeo: a qua tamen adferere me eius generis monumento spero, quod commemorationem Tuorum in me meritorum & pietatis solennem testificationem contineat. Id si obtinuero, fatis me felicem existimabo: nihil præterea præconii exposco; non alium, ne quidem studiosi ac diligentis hominis titulum adfecto. Quod si enim Tibi comparer, sum desidiosissimus: quid? quod etiam isti, qui tota vita litteris adsident, collati Tibi, quasi somno & inertia dediti erubescunt. Quis enim maiori animi contentione REGIS potentissimi utilitates promouet? quis acriori in-

Dedicatio.

industria PRINCIPIS demereri amicitiam fatagit? quis pluribus occupationibus districtus regni BORVSSICI opes; gloriam ac decora studiosius amplificat? Verum tamen, si id TIBI propositum est, ut omnibus in rebus æque amabilis, æque iucundus sis; permitte mihi, ut TE publicæ rei nomine compellem, ne irreuocabili in labore constantia valetudinem affligas, & supremum diem indefessa industria anteuertas. Hoc verbum mea in TE obseruantia exprimit, Tui caritas euocat, vox populi, vox REGIS, vox procerum, suspiria familiæ, votum fratris amantissimi, amicorum communia desideria ingeminari iubent. Nondum enim satis vixisti. Quæ recitavi ad basin monimenti, quod meditor, pertinent: ipsum marmor,

Dedicatio.

mor, quod nominis immortale decus, honores, bene merita, ac publica officia capiat, nondum in altum eductum est. Ergo viue, & ita rem augustissimi FRIDERICI WILHELMII cura, ne corporis obliuiscaris Tui, quod eo firmius apparebit, quo moderatius laboribus perfungeris, eo diutius, adspirante diuina gratia, durabit, quo magis mediocriter in faciundo opere perges. Quare rogo demisse, des operam, ne longius, quam par est, diligentiam extendas Tuam, aut bene agendo pecces. Vale & publico bono æternum perenna,

Halæ Magdeburgicæ
VIII. d. Novembris
MDCCLXXIV.

PRÆ-

